

Västra härad.

66. Almesåkra kyrka.

Pl. 54.

Litteratur: A. Friberg: Anteckningar (NSmArk); R. Blomqvist: Studier i Smålands romanska stenkonst (1929) s. 45 och 67 m.fl. ställen.

Äldre avbildningar: P. G. Vejde: foto 1914 (NSmArk); O. v. Friesen: foto 1917 (NSmArk); Blomqvist: foto i aa pl. 16 fig. 2.

I Almesåkra kyrka förvaras en romansk dopfunt av sandsten med en inskrift bestående av sex runor. Funten är 89 cm hög, därav foten 36, noden 16 och cuppan 37 cm. Cuppans diameter, mätt efter den yttre kanten, är 62,5 cm, efter den inre 56 cm, dess djup är 28 cm. Ett centralt uttömningshål finnes, 3,5 cm i diameter. Runorna äro inhuggna på noden. Funten påminner i väsentliga avseenden om Blädingefunten, Sm 4. Dess fot har formen av ett tärningskapital, noden är utåtbuktad. Runt cuppans övre kant löper ett flätornament. På Almesåkrapunten avbrytes detta på fyra ställen av huvuden, två av människa och två av vädur — ett av de sistnämnda är avslaget.

Inskrift:

ku inri
1 5

Gu(ð). INRI.

Gud. INRI.

Till läsningen: Till höger om bistaven till **I k** synes en fåra, som är oregelbunden och skiljer sig från de hugna; runan är icke **f**.

Runföljden **inri** utgör Kristusmonogrammet **I N R I**, begynnelsebokstäverna till orden i den inskrift (i dess latinska version), som Pilatus lät uppsätta på Kristi kors: Iesus Nazarenus Rex Iudæorum. De två första runorna **ku** böra sannolikt uppfattas som en skrivning för *Guð*.

Inskriften erbjuder få hållpunkter för en datering från språklig-runologisk synpunkt. Den med Almesåkrapunten besläktade Blädingefunten torde kunna dateras till 1200-talets förra hälft; se Sm 4. Enligt R. Blomqvist (*Studier i Smålands romanska stenkonst*, 1929, s. 67) hör Almesåkrapunten liksom Blädingefunten till de senare alstren av den s.k. Finnvidertruppen och har tillkommit inemot år 1175.

67. Bringetofta kyrka.

Pl. 43.

Litteratur: Jönköpingsposten den 14/8 1923.

Äldre avbildningar: A. Friberg: teckning den 25/8 1924, foto 1924 (NSmArk); gipsavgjutning i ATA.

I Bringetofta kyrkas interiör ha runor kommit i dagen på två ställen. Kyrkan är medeltida men utökades 1745 med en tillbyggnad av trä på norra sidan. Under en restaurering år 1923 framkommo intressanta mål-